

Eberhard Jäckel

– Hitlerův světový názor

Pokud od této knihy čekáte odpověď na otázku, jak a proč se Adolf Hitler dostal k moci a jak se mu mohlo podařit realizovat své cíle, odpověď zde nenajdete, hrubé nastínění ano, ale srozumitelnou a opravdovou odpověď ne. To ovšem už sám autor podotýká v předmluvě.

Samotná kniha, je rozdělena do sedmi kapitol, každá z nich pojednává o jednom ze sedmi podle mého nejdůležitějších pilířů, na kterých tento tyran stavěl. Celá kniha je prošpikovaná citacemi z prvního vydání knihy Mein Kampf nakonec autor přidal ještě kapitolu poznámek ve které jsem se, dobrovolně přiznávám, doopravdy nevyznala, ve zkratce jde o seznam použitých citací. Nepřehledné, ale musí to být.

Řekla bych, že kniha se dá shrnout citací ze strany 23/24 (vydání první, nakladatelství Paseka, r. vydání 1999, překlad Alena Míšková) „Stavba našeho výzkumu je jednoduchá. V následující druhé kapitole popíšeme nejprve Hitlerovy zahraničněpolitické představy, které již delší dobu poutají největší pozornost, a ve třetí pak jeho specifický antisemitismus, přičemž budeme používat stejně jako v mnoha jiných případech jeho vlastní termín „odstranění židů“ (Entfernung der Juden). Řazení těchto dvou kapitol by mohlo být i opačné, protože pro Hitlera měl rasový i zahraničněpolitický program stejnou důležitost. Musíme však o nich pojednat postupně a se zahraniční politikou začneme vlastně jen proto, že na tomto poli Hitler své názory častěji měnil a ke konečným závěrům došel dříve, než v případě židovské politiky. Ve čtvrté kapitole prokážeme, že žádné další cílové představy neměl, že všechny ostatní oblasti politiky chápal jen jako účelový prostředek k prosazení svého programu. Poté přichází na řadu otázka jeho vlastního světového názoru. Ta je zkoumána

v páté kapitole, v jejímž středu stojí Hitlerovo pojetí dějin. Zatímco původ jeho rasových a zahraničněpolitických představ lze vystopovat zpětně až k jeho raným projevům, přičemž se objevují rozmanité proměny, lze jeho souhrnné pojetí dějin, odhlédneme-li od několika předstupňů, poznat jen v oněch třech knihách, které proto v této části představují nejdůležitější pramen. Šestá kapitola se ještě jednou samostatně zabývá vznikem světového názoru a shrnuje výsledky. Konečně v sedmé, poslední kapitole pojednávám o Hitlerově vztahu k Němcům a objasňuji, jak se Hitler dostal k moci, čímž získal možnost svůj světový názor uvést ve skutek.“

Ještě dodám, že celá první kapitola je jakoby vstupní brána do světa Adolfa Hitlera, měla by vás navnadit, jako předkrm navnadí chuťové buňky jazyka. Bohužel jsou moje chuťové buňky ochablé, a nebo prostě jen odmítají takovou literaturu. Četlo se to špatně, s vypětím všech sil jsem se ale překousala všemi sto padesáti šesti stranami. Bohužel ale tuto knihu nemůžu doporučit, je to literatura pro zapálené historiky. Je to beze sporu zajímavé a našla jsem si tam pár vět, které mě opravdu oslovily, nebo spíše ohromily, ale i tak to svou nestravitelnou a uplouhanou nudností byla společně s Legendou o svatém Václavu jedna z nejhorších publikací, kterou jsem se byla nucena prokousat až do konce. Ale chápu, učení nemá být vždy zábavné.